

Vzbura iránskych žien proti islamskému režimu. Hidžáb totiž nie je len kúsok odevu!

Mikuláš Hučko

7. októbra 2022 ✚ **Politika Spoločnosť** ✚ **Komentár**

Na Irán pripadá päťdesiat percent všetkých popráv na svete, hoci táto krajina predstavuje len 1,1 % svetovej populácie. Viac ako 40 % všetkých politických väzňov a väzňov svedomia sa nachádza v Iráne. V krajine platí islamské právo šaría, ktoré ukladá trest smrti za homosexualitu, ale aj za konverziu na kresťanstvo. A táto šaría v súlade s Koránom (33,59) taktiež vyžaduje, aby sa ženy zahaľovali. Na území Iránu ženy musia nosiť hidžáb vždy, keď opúšťajú dom. Bez ohľadu na svoju národnosť alebo vieru musia dodržiavať prísne pravidlá krajiny.

Ilustračný obrázok, zdroj: youtube.com

Kým v Európe sa takéto zahaľovanie vyzdvihuje ako vítaný prejav multikultúrnej pestrosti či diverzity, v islamských krajinách ide o tvrdú požiadavku, ktorej nedodržiavanie je neraz brutálne trestané. Keď sa Taliban minulý rok zmocnil Kábulu, jednou z prvých vecí, ktorú nariadil, bolo povinné nosenie takéhoto odevu dievčatami a ženami, samozrejme v súlade s Koránom.

Mravnostná polícia je jednou z ozbrojených zložiek v službách islamského režimu v Iráne, zamestnáva tisíce hliadok, ktoré na uliciach a na priechodoch pre chodcov chytajú každého okoloidúceho, ktorý nie je oblečený v súlade s požiadavkami islamského práva šaría. Ženy, ktoré hidžáb nosia „nedbalo“, sa vystavujú trestom väzenia na desať dní až dva mesiace alebo 74 ranami bičom.

Takto „nedbalo“ ho zrejme nosila aj nič netušiaci Mahsa Aminiová, ktorú 13. septembra 2022 zatkla mravnostná polícia v Iráne, pretože z hidžábu jej vyčnievalo niekoľko prameňov krásnych hnedých vlasov. Mahsa mala dvadsaťdva rokov a život pred sebou. Práve prišla do Teheránu s bratom, aby navštívila rodinu pred návratom na univerzitu. Len čo však vyšla zo stanice metra, Mahsa bola okamžite zatknutá. Jej brat sa tomu usiloval zabrániť, prosil políciu a snažil sa vysvetliť, že nie sú z Teheránu, že nikoho nepoznajú. Nič nepomohlo, mladíka zbili a sestru hodili do policajnej dodávky, kde s ňou surovo zaobchádzali, v dôsledku čoho o tri dni nato zomrela.

Do 24 hodín od jej smrti sa meno Mahsy Aminiovej stalo známe takmer všetkým Iráncom a do 48 hodín sa stalo symbolom odporu proti tyranii na celom svete a dnes v krajine už tri týždne pokračujú demonštrácie dievčat a žien.

Protest žien je silný a symbolický: dávajú si dolu závoje a pália ich. Za pokriku „smrť islamskej republike“ si strihajú vlasy a natáčajú sa pri tom! Povstanie sa rozšírilo do viac ako 300 miest, pričom v niektorých z nich sa protesty konajú po prvýkrát v novodobej histórii. Filmári, športovci, hudobníci a herci podporili demonštrácie a mnohí považovali za signál, keď národný futbalový tím zostal v čiernych dresoch, keď sa hrali hymny pred zápasom vo Viedni proti Senegal.

Po troch týždňoch protestov počet obetí už vysoko prekročil stovku, počet zatknutých sa počíta na tisíce: hoci úrady nezvereňujú presné čísla, len v teheránskych väzniciach sa hovorí o troch tisícoch internovaných.

„S protestujúcimi nesmiete mať zľutovanie, strieľajte do nich!“ počul iránskeho predstaviteľa, ako hovorí na videu, na ktoré upozornila BBC.

Povstanie nemá vodcu a ani jasnú politickú líniu. Na rozdiel od vzbury v roku 2019 proti vysokým cenám pohonných hmôt, pri ktorej úrady priznali smrť stoviek ľudí, avšak podľa zdrojov blízkych disentu ich bolo **zabitých najmenej tritisíc**, ktorá vypukla z ekonomických dôvodov a nemala politické ambície, tentokrát to vyzerá, že povstanie proti reštriktívnym pravidlám koránového práva je **vzburou proti islamskému systému** v krajine. Protestujúci kričia „Smrť diktátorovi!“ a diktátorom myslím ajatolláha Alího Chameneiho. Aj preto sú represie zo dňa na deň bezohľadnejšie: režim je presvedčený, že bojuje o svoju existenciu proti vnútornému nepriateľovi.

Pritom ešte začiatkom septembra sebavedome oznámil, že pracuje na využití technológie rozpoznávania tváre v doprave a na verejných miestach, aby mohol identifikovať ženy, ktoré hidžáb nenosia správne: „*Máme prístup ku všetkým tváram, vieme, kto ste, a nájdeme vás!*“ dal spupne najavo.

Zatiaľ čo iránske dievča zomrelo na následky „morálneho“ bitia „morálnou políciou“, taliansky denník *Corriere della Sera* bez problémov uverejňuje reklamu spoločnosti Benetton na – hidžáb. Spoločnosť Dolce & Gabbana zas uviedla na trh kolekciu s názvom „*Abaya and Hijab*“ a spoločnosť Nike *hidžáb pre športovkyne* (Mattel má prvú zahalenú Barbie). „Inkluzívny“ a ziskuchtivý západný establišment **urobil z utláčateľského hidžábu symbol slobody!** A „slobodymilovné“ naivné nemoslimky na Západe čoraz častejšie chcú aspoň z času na čas dať na seba hidžáb, aby takto prejavili svoju „multikultúrnu otvorenosť“.

Hidžáb nie je spoločenský fenomén ani módný artefakt. Jeho cieľom je zotročiť ženskú myseľ a telo. Preto odvaha týchto bojovníčok vzbudzuje obdiv.

University students chant: “Our enemy is right here (the Islamic Republic), they lie to us when they say it’s America.”

This is in response to Supreme Leader blaming [#Iranprotest](#) on the U.S. and other foreign governments
[#MahsaAmini](#) # pic.twitter.com/L6zz9LqH30

— Masih Alinejad ???? (@AlinejadMasih) October 4, 2022

To, čo sa deje v Iráne, je najväčší protest za práva žien v islamskom svete vôbec. Reakcia niektorých popredných feministiek na Západe je však konfúzna.

Snažia sa vykresliť konflikt ako boj žien proti nadvláde mužov, ba americká ľavicová politička Alexandria Ocasiová-Cortezová 23. septembra na Twitteri napísala:

„Mahsa Aminiová bola nezmyselne zavraždená tými istými **patriarchálnymi** a autokratickými silami, ktoré potláčajú ženy na celom svete... Solidarita so ženami, ktoré sa **bránia patriarchálnej kontrole**, na celom svete.“

To be (hijabi) or not be (hijabi) is the business of no state or man. Solidarity with women resisting patriarchal control, the world over. ????????

— Yassmin Abdel-Magied (@yassmin_a) September 21, 2022

Čiže problémom sú akési mýtické „patriarchálne sily“ snažiace sa potláčať ženy na celom svete. Ani zmienka o islamskom práve šaría, hoci práve o tom sú protesty v Iráne: **tamojšie ženy už nechcú žiť podľa islamského práva!**

Alexandria Ocasiová-Cortezová však zašla ešte ďalej a nepriamo dala na jednu úroveň mullahov z Teheránu a zástancov života v Spojených štátoch. Sú to vraj „tie isté patriarchálne a autokratické sily, ktoré potláčajú ženy na celom svete“ a opovažujú sa zasahovať do „práva na voľbu“ či v „nosení hidžábu“ aj tzv. „reprodukčnej starostlivosti“.

A máme to! Je to úžasná „logika“. Klásť na jednu úroveň prolajferov s iránskymi ajatolláhmi. Nepochybujem, že naši progresívcovia by s ňou vrelo súhlasili, ba ktovie, či túto myšlienku jej nevnukol „teológ“ Michal Havran mladší!

Prečo liberáli, tvrdo bojujúci proti akejkoľvek pozitívnej zmienke o kresťanstve, sú takí otvorení a zmierliví voči islamu? Pre liberálnu ľavicu je islam nedotknuteľné tabu, ku ktorému sa neodvážia kriticky vyslovovať, pretože jednou z jej najzásadnejších dogiem je, že islam je náboženstvo mieru, ktoré nemá absolútne nič spoločné s terorizmom, a moslimovia sú obeť „islamofóbie“, ktoré treba ľutovať a vychádzať všemožne v ústrety ich požiadavkám.

To, čo sa stalo Mahse Amíniovej, môže byť tou poslednou kvapkou nespokojnosti so 43 rokmi útlaku pod islamským režimom a Mahsina krv zhmotnila tento verejný hnev do podoby protestu.

Hidžáb totiž nie je len kúsok látky, či kúsok odevu. Je to symbol diktatúry islamu. A zdá sa, že iránsky režim má pred ženami strach. Tieto demonštrácie môžu byť bodom zvratu či zlomovým okamihom. Je to ako rúcanie Berlínskeho múru a islamský režim má strach, že toto môže byť jeho koniec.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/vzbura-iranskych-zien-proti-islamskemu-rezimu-hidzab-totiz-nie-je-len-kusok-odevu/>